

Spotkanie synodalne

10. Formowanie się w synodalności

Dz 2, 1-11

Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i nappełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.

Przebywali wtedy w Jerozolimie pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumieli, bo każdy słyszał, jak przemawiali w jego własnym języku. «Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami?» - mówili pełni zdumienia i podziwu. «Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? - Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie - słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże».

(Inne fragmenty do wykorzystania: Dz 6, 1-7)

Propozycja rozważania

Realizacja wskazań, które Jezus przekazał Apostołom nie była prosta. Do tego doszła ich słaba kondycja duchowa i emocjonalna. Wprawdzie doświadczyli umocnienia z faktu zmartwychwstania Jezusa, ale w pamięci wciąż brzmiało poczucie winy z racji opuszczenia Mistrza w godzinie Jego męki. Oddać się na nowo Jezusowi odbudować swój zapal i wierność wobec Niego, to było zadanie na teraz. Jak tego dokonać? Pojawia się wieczernik, miejsce bezpieczne odizolowane od reszty Jerozolimy. Ale jeszcze nie czas na nowennę do Ducha Świętego, jeszcze Mistrz nakazuje im wędrówkę w biały dzień na oczach Jerozolimy do góry wniebowstąpienia. Odchodzi do Ojca. Teraz trzeba wrócić do Wieczernika, znowu na oczach ludzi z miasta. Epizod zdawałoby się mało znaczący, ale wychwycony przez mistrzów życia duchowego, o którym mówią, że to ostateczne oczyszczenie uczniów, na drodze do zjednoczenia z Bogiem. Teraz Duch Święty będzie mógł posługiwać się mini jako skutecznymi narzędziami budowania Kościoła.

Pytania synodalne

Synodalność pociąga za sobą otwartość na zmiany, formację i ciągłe uczenie się.

- Na ile jesteśmy w stanie oddać się prowadzeniu Boga, poddając krytyce swój punkt widzenia? Z jakich środków korzystamy, aby to się w nas dokonywało?
- W jaki sposób nasza wspólnota kościelna formuje ludzi, aby byli bardziej zdolni do „podążania razem”, słuchania siebie nawzajem, uczestniczenia w misji i angażowania się w dialog?
- Jaka formacja jest oferowana, aby wspierać rozeznawanie i sprawowanie władzy w sposób synodalny?

Modlitwa wiernych

Jak Apostołowie zapatrzeni w naszego Mistrza módlmy się do Niego.

1. Módlmy się o to, abyśmy czuli się odpowiedzialni jedni za drugich.
2. Módlmy się o to, abyśmy potrafili słuchać siebie nawzajem.
3. Módlmy się o to, abyśmy potrafili towarzyszyć naszym braciom w ich cierpieniu i pomagać w rozwiązywaniu ich trudności.

Własne wezwania....

Panie Jezu napełnij nasze serca ukochaniem Ciebie i mocnym postanowieniem pójścia za Tobą. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.